

अथ तृतीयः पटलः ।

अथ प्रतिष्ठापितदेवताना-
मासां सपर्याऽप्यभिधीयतेऽद्य ।
तत्रादितो मूलमनून् सहाङ्गैः
षडध्वनो न्यासमपि ब्रवीमि ॥ १ ॥

अथ पूजाप्रतिपादनाय तृतीयपटलमारभते – अथेति । प्रतिष्ठापितदेवता-
नामासां अद्य इदानीं सपर्याऽप्यभिधीयते । तत्र पूजाभिधाने आदितो मूलमनून्
अङ्गैः सह षडध्वनो न्यासमपि ब्रवीमि ।

तारो नतिर्ब्रह्मणि नाम च स्वं
चतुर्थ्युपेतं मनुरेष मूलम् ।
तत्सन्नतेः प्राग् यदि नागवर्ण-
स्तत्सन्नमोऽन्तस्त्वयमर्कवर्णः ॥ २ ॥

तत्र ब्रह्मणि प्रथमं तारः ततो नतिः पुनश्चतुर्थ्येकवचनोपेतं ब्रह्मणे इति
स्वं नाम, एष मनुः मूलं भवति । नतेः प्राक् तत्सदिति यदि भवति तदा
नागवर्णोऽष्टाक्षरः । अयमष्टाक्षरस्तु तत्सन्नमोऽन्तः अर्कवर्णो द्वादशाक्षरः ।

वर्णैः षडङ्गानि दृगन्तिमानि
षडक्षरस्योदरपृष्ठवन्ति ।
अष्टाक्षरस्य द्विषडक्षरस्य
पदैः षडाख्यानि समुज्ज्वलानि ॥ ३ ॥

षडक्षरस्य वर्णैर्दृगन्तिमानि षडङ्गानि अष्टाक्षरस्योदरपृष्ठयुक्तानि द्विषडक्षरस्य पदैर्नेत्रान्तिमानि षडङ्गानि सर्वाणि तान्याख्याजातिसंयुक्तानि च भवन्ति ।

प्रजापतिर्ऋषिः षड्क्तिश्छन्दो ब्रह्मा च देवता ।

षडर्णस्याथ गायत्रीश्छन्द उत्तरयोर्मतम् ॥ ४ ॥

षडक्षरस्य प्रजापत्यादयः ऋष्याद्याः; इतरयोस्तु गायत्र्येव छन्दो मतं स्यात् । हां हीं सः स्यात् ।

तारो वियत् सानलदीर्घबिन्दु-

शक्तीरवौ सस्वपदं च डेऽन्तम् ।

नतिश्च मूलं नववर्ण एषः

भङ्क्त्वाऽऽहुरब्ध्यर्णमथाङ्गवर्णम् ॥ ५ ॥

रवौ तारः सानलदीर्घबिन्दुः रेफाकारबिन्दुयुतं वियत् हामित्यर्थः । शक्तिर्भुवनेशी स इति स्वरूपं डेन्तं स्वपदं रवये इति नतिर्नम इति नवार्णो मूलमन्त्रः । भङ्क्त्वा विभज्य ओं हां हीं सः इति अब्धिर्वर्णः चतुरक्षरमूलं, ओं रवये नम इत्यङ्गवर्णः मूलं च आहुरित्यनेन षडक्षरपूरणाच्च प्रणवादित्वं सूचितम् ।

शक्तेः षडङ्गानि युगाक्षरस्य

डेऽन्तस्वनाम्ना सहितानि तानि ।

नवाक्षरस्याथ षडक्षरस्य

स्वैरक्षरैर्बिन्दुयुतैः क्रमेण ॥ ६ ॥

युगाक्षरस्य चतुरक्षरस्य शक्तेः षडङ्गान्येवाङ्गानि । नवाक्षरस्य डेन्तस्वनाम्ना सहितानि ओं हां रवये हृदयाय नमः इत्यादीनि । तान्यङ्गानि षडक्षरस्य बिन्दुयुतैः स्वैरक्षरैः क्रमात् षडङ्गानि ।

ऋषिर्ब्रह्मा भृगुर्वा स्याद् गायत्रीच्छन्द ईरितः ।
षडक्षरस्य पङ्क्तिर्वा स्वयं सूर्यश्च देवता ॥ ७ ॥

ऋष्यादीन्याह – ऋषिरिति । षडक्षरस्य पङ्क्तिर्वा छन्दः ।

तारो निजादिर्धनदे सरेफ-
स्त्रिरुद्रविश्वस्वरबिन्दुयुक्तः ।
बीजत्रयं स्यान्निजनाम डेऽन्तं
नतिश्च मूलं दशवर्ण एषः ॥ ८ ॥

धनदे तारः पुनर्निजादिर्धकारः सरेफो रेफयुक्तः त्रिरुद्रविश्वस्वरबिन्दुयुक्तः
तृतीयेनैकादशेन त्रयोदशेन स्वरेण प्रत्येकं बिन्दुना च युक्तः धिं ध्रें ध्रों इति
बीजत्रयं पुनर्डेन्तं निजनाम धनदायेति नतिश्च । एष दशवर्णो मूलम् ।

पदैरस्य षडङ्गानि स्यादृषिर्नलकूवरः ।
छन्दो गायत्र्यथैतस्य धनदो देवता स्मृतः ॥ ९ ॥

ऋष्यादिकमाह – पदैरिति ।

कृष्णे ध्रुवः स्वनामाथ चतुर्थ्यन्तं नतिः क्रमात् ।
षडणोऽर्णैः षडङ्गानि सप्तार्णः कामबीजयुक् ॥ १० ॥

कृष्णे ध्रुवः । अथ चतुर्थ्यन्तं स्वनाम कृष्णायेति । पुनर्नतिः इति षडर्णः ।
अत्र अर्णैः षडङ्गानि ध्रुवानन्तरं क्लीमिति कामबीजयुगयमेव सप्तार्णः ।

नामेह गोविन्दपदं गोपीजनपदं तु वा ।
वल्लभान्तं नारदोऽस्य गायत्यृष्यादयः स्वयम् ॥ ११ ॥

इह नाम कृष्णस्थाने गोविन्दपदं वा । तत्र ओं क्लीं गोविन्दाय नम
इत्यष्टार्णः । कृष्णस्थाने वल्लभान्तं गोपीजनपदं वा । ओं क्लीं गोपीजनवल्लभाय
नम इति द्वादशार्ण इत्यर्थः । नारदाद्या ऋष्यादयः । www.shripuram.org

स्वाख्या डेन्ता सरस्वत्यां नतिर्मूलं षडक्षरैः ।
अङ्गानि कण्वो गायत्री स्वयमृष्यादयः क्रमात् ॥ १२ ॥

सरस्वत्यां डेन्ता स्वाख्या नतिश्चमूलम् । ओं सरस्वत्यै नम इति ।
सकाराद्यैः षडक्षरैरङ्गानि कण्वादय ऋष्याद्याः ।

स्वाख्या बिन्दुमती बीजं बीजैस्त्वङ्गानि षड्च्छ्रियः ।
भृगुर्निचृच्छ्रीर्ऋष्याद्याः सन्ति मूलान्तराण्यपि ॥ १३ ॥

श्रियो बिन्दुमती स्वाख्या श्रीं नतिर्वीजं मूलं तस्य श्रामित्यादिदीर्घैः षडङ्गानि
तस्य भृगवादय ऋष्याद्याः । तस्याः श्रियो मूलान्तराण्यपि सन्ति कमलवासिन्याद्याः ।

शक्तिर्मूलं षडङ्गानि दीर्घैः शक्तिर्ऋषिर्भवेत् ।
देवता भुवनाधीशा गौर्या गायत्र्यपीतरत् ॥ १४ ॥

उमोमे प्रणवो द्वेधा डेन्ता स्वाख्या नमोऽन्विता ।
पञ्चार्णोऽथ शिवाशब्दो नत्यादिर्डेऽन्वितस्तथा ॥ १५ ॥

गौर्या शक्तिबीजं मूलं शक्त्याद्या ऋष्यादयः । तत्र उमोमे उमा ओं इति
द्वेधा प्रणवः स्यात् । डेन्ता नमोन्विता स्वाख्या ‘उमायै नम’ इति, ओं हाम्
उमादेव्यै नम इत्यष्टाक्षरोऽपि मूलम् । तथा ‘गौरीप्रश्ने’ –

“तारादिव्योम सानन्तं सबिन्दू पञ्चमं पुनः ।
उद्धरेदायुतं क्ष्वेळमन्त्रिमेकारसंयुतम् ॥
इनेरसंयुतं तोयं नमोऽन्तं मूलमीरितम् ॥”

इति । नत्यादिडेन्वितशिवाशब्दश्च तथा पञ्चार्णः । ‘नमः शिवायै’ इत्यपि
मूलमित्यर्थः । इत्येते पृथङ्मूलमन्त्राः ।

ज्येष्ठायामनलोनतालवलसत् खं बीजमूर्ध्वं ध्रुवा-
दूर्ध्वं च प्रणतेश्चतुर्थ्युपगतं सर्वादिरिङ्गापदम् ।

**मूलं स्याद् वसुवर्णमर्णविहिताष्टाङ्गं कलिः स्यादृषि-
गायत्री स्वयमप्युतेतरदिह स्वं नाम्नि मूलान्तरम् ॥ १६ ॥**

ज्येष्ठायां ध्रुवादूर्ध्वम्, अनलो नतालवलसत्खम् अनलो रेफः ऊनता ऊकारः
लवो बिन्दु खं हकारः। हूमिति बीजमित्यर्थः। पुनः प्रणतेर्नमस्कारादूर्ध्वं
चतुर्थ्युपगतं चतुर्थ्येकवचनसहितं सर्वादि सर्वशब्दादिभूतं रिङ्गापदम् ‘ओं हूं
नमः सर्वरिङ्गायै’ इति वसुवर्णमूलं स्यात्। अर्णविहिताष्टाङ्गं च स्यात्।
कलिः ऋषिः स्यात्। गायत्री छन्दः स्वयं ज्येष्ठा चेतर्त् देवता च। इह नाम्नि
स्वं ज्येष्ठापदं यदि तदा मूलान्तरम्।

**बालादिशक्तिं निजनाम डेऽन्तं
नतिर्दशार्णस्त्विह भद्रकाल्याम्।
शक्त्युत्थदीर्घैर्निजभादिवर्णैः
सहाङ्गषट्कं विदधीत चास्य ॥ १७ ॥**

भद्रकाल्यां बालादिशक्तिः ‘ऐं क्लीं सौः ह्रीम्’ इति। डेन्तं निजनाम
भद्रकाल्ये इति, नतिश्च। एष दशार्णो मूलमन्त्रः। इह मन्त्रे शक्त्युत्थदीर्घैः हां
ह्रीमित्यादिभिर्निजभादिवर्णैर्निजैर्भद्रकाल्यै नम इति षड्भिरक्षरैश्च सहाङ्गषट्कं
विदधीत।

**शक्तेरिहोर्ध्वं भमिति स्वबीजं
न चास्ति बाला ध्रुववान्नवार्णः।
ऋष्यादयश्चेश्वरपङ्क्तिशक्ति-
भैरव्य उक्ता मतिमद्भिरस्य ॥ १८ ॥**

इह मन्त्रे शक्तेरूर्ध्वं भमिति स्वबीजमस्तिचेत् न च बाला स्यात्। ध्रुववांश्च
अयं नवार्णो मन्त्रः। अत्र मन्त्रद्वयस्येश्वरः पङ्क्तिः शक्तिभैरवी च ऋष्याद्या
उक्ताः।

तारं स्वबीजं नतिपश्चिमं तु
 स्वनाम डेऽन्तं क्रमतः स्वमूलम् ।
 स्याद् वीरभद्रादिषु दीर्घभाजा
 बीजेन चाङ्गानि पुनः षडेषाम् ॥ १९ ॥

वीरभद्रादिषु मातृषु तारं स्वबीजं डेन्तं नतिपश्चिमम् स्वनाम 'क्रमत'
 'ओं वीरभद्राय नमः' इत्यादि स्वस्वमूलं स्यात् । एषां पुनर्दीर्घभाजास्वस्वबीजेन
 चाङ्गानि ।

वीरे गणेशे च निजादिवर्णो
 बीजं ध्रुवादिस्त्वथ विर्विषं द्विः ।
 नभश्चतुर्मातृषु विश्वभूमि-
 द्यव्यर्केशविश्वाङ्गकलान्वितानि ॥ २० ॥

वीरे गणेशे च निजादिवर्णः । वीं गं इति बीजम् । अथ तु विः विकारः
 विषम् मकारः द्विः द्वयोश्चतुर्मातृषु नभः हकारः एतानि वर्णानि क्रमाद्
 विश्वभूमिद्यव्यर्केशविश्वाङ्गकलान्वितानि । विश्वं त्रयोदशी भूमिः प्रथमा द्विः
 द्वितीया अर्को द्वादशी ईश एकादशी विश्वं त्रयोदशी अङ्गं षष्टि एताभिः
 कलाभिरन्वितानि व्यों मं मां हैं हें हों हूम् इति ब्रह्माण्यादीनां बीजानि ।
 ध्रुवादीत्युक्त अनुवाद एव ।

ऋष्याद्यास्त्वीश्वरो गायत्र्येषां ज्ञेया स्वयं स्वयम् ।
 स्वं स्वं नाम चतुर्थ्यन्तमेषामङ्गेषु योजयेत् ॥ २१ ॥

एषां ईश्वरो गायत्री । स्वयं स्वयं च ऋष्याद्याः अङ्गेषु बीजान्तं चतुर्थ्यन्तं
 स्वं स्वं नाम च *योज्यन्ते आचार्यैः । ओं वां वीरभद्राय हृदयाय नमः इत्याद्या
 इत्यर्थः ।

Shripuram Publications
 * 'योजयेत्' इति मूले दृश्यते ।

संवर्तश्चन्द्रदस्त्रेशमनुस्वरविकल्पितः ।

ध्रुवादिः क्षेत्रपाले स्यान्मूलं डेन्ताभिधा नतिः ॥ २२ ॥

क्षेत्रपाले ध्रुवादिः । संवर्तः क्षकारः चन्द्रदस्त्रेशमनुस्वरविकल्पितः चन्द्र
आद्यः, दस्रो द्वितीयः, ईश एकादशः, मनुश्चतुर्दशः एतैः स्वरैः कृतः विकल्पः
एषामन्यतम इत्यर्थः । डेन्ताभिधा नतिश्च क्षं क्षेत्रपालाय नमः । अत्र क्षामिति
वा क्षेमिति वा क्षोमिति वा बीजम् । अस्य बीजोत्थदीर्घैरङ्गानि । वटुकाद्या
ऋष्यादयः ।

शिरनेत्रास्यहृन्नाभिगुह्यजानुपदानि तु ।

स्थानान्यष्टार्णमन्त्राणां वर्णन्यासे जनिक्रमात् ॥ २३ ॥

बीजोत्थदीर्घैरङ्गानि षडस्य बटुकस्त्वृषिः ।

गायत्रीच्छन्द उद्दिष्टं क्षेत्रपालश्च देवता ॥ २४ ॥

सप्तार्णे हीयते नाभिर्नेत्रनाभि षडक्षरे ।

मन्त्रे पञ्चाक्षरे नेत्रनाभिजानून्यपि क्रमात् ॥ २५ ॥

मन्त्राक्षरन्यासस्थानान्याह – शिर इति । अष्टार्णमन्त्राणां वर्णन्यासे
जनिक्रमात् सृष्टिक्रमात् शिरआदिपदान्तान्यष्टस्थानानि । सप्तार्णे मन्त्रे नाभिः
हीयते त्यज्यते । षडर्णे नेत्रनाभी हीयते । पञ्चाक्षरे मन्त्रे नेत्रनाभिजानूनि
हीयन्ते ।

नाभिहृन्मूर्धसु ततो मूर्ध्नि श्रोत्रे च लोचने ।

मुखे घ्राणे करे पादे न्यासो दारुकविद्विषि ॥ २६ ॥

ब्रह्मादीनां स्वगायत्र्य उपचाराणवः स्मृताः ।

तेषां प्रसिद्धं सामान्यं विशेषस्तु पदत्रयम् ॥ २७ ॥

दारुकविद्विषि भद्रकाल्यां नाभिहृन्मूर्धसु बालाबीजानि । मूर्धादिषु सप्तसु

सप्तावशिष्टानि ब्रह्मादीनां सर्वेषां स्वस्वगायत्र्य उपचाराणवः । तेषां सामान्यं गायत्रीस्वरूपं प्रसिद्धम् । पदत्रयमेव विशेषः ।

हिरण्यगर्भोऽथ शतानन्दो ब्रह्मण्यथ स्वयम् ।

धनाधिपो वैश्रवणो धनदेऽपि तथा स्वयम् ॥ २८ ॥

वागीश्वरी सरस्वत्यां ततो वाग्वादिनी स्वयम् ।

सुभगाकामदायिन्यौ हैमवत्यां तु गौर्यपि ॥ २९ ॥

कात्यां रुद्रसुता शूलहस्ता कालीति च क्रमात् ।

वीरभद्रादिगायत्र्य उत्सवे प्रथिताः स्मृताः ॥ ३० ॥

भूर्लक्ष्मी भुव उग्री चाग्न्यायां स्वः कालकर्णिनी ।

गायत्रीयं स्वबीजादिः तन्नो ज्येष्ठी प्रचोदयात् ॥ ३१ ॥

पदत्रयाण्याह - हिरण्यगर्भ इत्यादि । ब्रह्मण्यथ स्वयमित्यादिषु तन्नो ब्रह्मा प्रचोदयाद् इत्यादि योजयेदित्यर्थः । वीरभद्रादिगायत्र्य उत्सवे प्रसिद्धाः । अग्न्यायां ज्येष्ठायाम् ओं हूं भूर्लक्ष्म्यै भुव उग्र्यै विद्महे स्वः कालकर्णिन्यै धीमहे तन्नो ज्येष्ठी प्रचोदयात् । इयं गायत्रीत्यर्थः । इह सूर्यकृष्णश्रीक्षेत्रपालानां गायत्र्योऽन्वेष्ट्याः ।

ब्रह्मादीनां मन्त्रभेदानपि वच्मीह कांश्चन ।

ब्रह्मा प्रजापतिः कस्य परमेष्ठी हिरण्यतः ॥ ३२ ॥

अथ ब्रह्मादीनां कांश्चन मन्त्रभेदान् वच्मि तानाह - ब्रह्मेति । कस्य ब्रह्मणः ब्रह्माद्याः षडाह्वयानि । हिरण्यतो गर्भः हिरण्यगर्भः ।

गर्भश्चतुर्मुखश्च स्युः स्वयम्भूराह्वयानि षट् ।

न्यासे होमे च योज्यानि तारनत्यादियोगतः ॥ ३३ ॥

ब्रह्मणे वेदगर्भाय शान्ताय परमात्मने ॥ ३४ ॥

तारनत्यादियोगः सामान्येन सर्वत्र ग्राह्यः । मन्त्रान्तरं लिखति - नमः सकलेति ।

आदित्यः सूर्यभान् च सहस्रकिरणो रवौ ।
मार्ताण्डो द्वादश ज्योतीरूपोऽपि च दिवाकरः ॥ ३५ ॥

नामान्यंशुपतिर्विष्णुस्तारादीनि रविः शिवः ।
ज्योतिर्मयो नमोऽन्तानि न्यासहोमादिषु क्रमात् ॥ ३६ ॥

रवेर्न्यासहोमाद्यर्थं द्वादशनामानि पठति - आदित्य इति ।

तारः षष्ठे चतुर्थं तु षष्ठस्वरविषान्वितम् ।
कुबेराय नतिर्मूलमपरं नरधर्मणः ॥ ३७ ॥

नरधर्मणो वैश्रवणस्य मूलान्तरमुद्धरति - तार इति । षष्ठे वर्गे चतुर्थो भकारः । षष्ठस्वर ऊकारः । विषं मकारः । कुबेरायेति नतिश्च । 'वैश्रवणकल्पे' - भूयो बीजतारसमन्वितमित्युक्तत्वान्नत्यन्तेऽपि बीजतारं योज्यम् । ओं भूं कुबेराय नमः भूम् ओम् इति मन्त्र इत्यर्थः । मन्त्रान्तरं लिखति - ओं श्रीमित्यादि ।

ओं श्रीं धनद वैश्रवण शङ्खपद्मनिधिनाथ अवतर मे स्वर्ण
बहु प्रयच्छ स्वाहा ।

कृष्णश्च वासुदेवश्च ततो नारायणः परः ।
देवकीनन्दनश्चापि यदुश्रेष्ठस्तु पञ्चमः ॥ ३८ ॥

वार्ष्णेयश्चासुराक्रान्तभागहारी यथाक्रमम् ।
धर्मसंस्थापको न्यस्येत् कृष्णाष्टकमिदं स्मृतम् ॥ ३९ ॥

कृष्णाष्टकं पठति - कृष्णश्चेति ।

तारनत्यन्वितं न्यासस्त्वष्टस्थानेषु कीर्तितः ।
श्रीश्च वागीश्वरी कान्तिः क्रियाशक्तिर्विभूतयः ॥ ४० ॥

इच्छा प्रीती रतिर्माया श्रियो धीर्महिमा द्विषट् ।
एता द्विठान्ता होमे स्युस्ताराद्या नतिसंयुताः ॥ ४१ ॥

न्यस्येदलिककुक्ष्योर्हृत्कण्ठयोर्दक्षिणे पुनः ।
पार्श्वसकन्धरेष्वेवं वामे पृष्ठेऽपि च क्रमात् ॥ ४२ ॥

तारनत्यन्वितमिति चतुर्थ्या अप्युपलक्षणम् । अष्टस्थानेषु पूर्वोक्तेषु न्यासः
कार्यः । श्रियो द्वादशनामान्याह शचीश्चेति । द्विषट् द्वादशनामान्यासस्थानमाह
- न्यस्येदिति । वैष्णवोक्तकेशवादिन्यासस्थानोष्वित्यर्थः । पृष्ठेऽपि चेति । पृष्ठे
ककुदि चेत्यर्थः ।

उमादेवी च गौरी च सती तुर्या शिवा भवेत् ।
रुद्राणी पार्वती चाथ भवानी विश्वसम्भवा ॥ ४३ ॥

शिवशक्तिः स्कन्दमाता गौर्या नामानि वै दश ।
एभिर्होमोऽधिवासेऽस्याः स्तुतिपूजाद्यपि स्मृतम् ॥ ४४ ॥

गौर्या द्वादश नामान्याह उमादेवीति । तदेकमेव नाम, तुर्या चतुर्थी शिवा
भवेत् । एभिरधिवासहोमादिः स्यात् ।

ज्येष्ठी कलिपत्नी कलिहृदया मूलादिकेश्यथ च कुम्भी ।
कृष्णा ज्येष्ठाख्याः कृष्णपिङ्गलाथ क्रिया ह्रीया च नव ॥
४५ ॥

ज्येष्ठायां नव नामान्याह - ज्येष्ठीति । ज्येष्ठाख्याः ज्येष्ठाया आख्याः
नामानीत्यर्थः ।

मातृणां मनवः सप्त द्विठान्ता बलिहोमयोः ॥ ४६ ॥

बलिहोमार्थं मातृणां सप्तमन्त्रानाह – तार इति । तारः शक्तिः प्लीं फेमिति बीजानामन्ते स्वस्वनाम पुनर्विद्ये जुमिति नतिश्च सप्त मनवः । ‘ओं ह्रीं प्लीं फें ब्रह्माणी विद्येजुं नम’ इत्याद्या इत्यर्थः ।

स्वनाम्नैव बलिर्देयो वीरभद्रगणेशयोः ।

मालामन्त्रं तु वक्ष्यामि बलिपूजादिषूचितम् ॥ ४७ ॥

वीरभद्रगणेशयोः स्वस्वनाम्नैव बलिर्देयः । मालामन्त्रं लिखति – ‘ओम् आकाशमातृभ्य’ इत्यादि ।

**ओमाकाशमातृभ्यः सर्वकामार्थसाधनीभ्योऽजरामरीभ्यः
सर्वोपरिवर्तिनीभ्यः सर्वसत्त्ववशङ्करीभ्यः सर्वकर्मप्रवर्तनीभ्यः
सर्वमातृभ्यः सर्वमातृगणेश्यः स्वाहा ।**

मोदप्रमोदहंसाः सामगसत्यौ च पञ्च विश्वसृजि ।

परमसुखसप्रभूतविमलसारा दिनकरे समाराध्यः ॥ ४८ ॥

वैश्रवणकुबेरधनदमहाबला राजपदयुगधिराजः ।

यक्षपतावथ कृष्णे विष्णूक्ता वासुदेवाद्याः ॥ ४९ ॥

सरस्वत्यथ वागीश्वर्यथ वाग्वादिनी क्रमात् ।

वाग्देवी च सरस्वत्यां पञ्चमी सर्वमातृका ॥ ५० ॥

श्रीरथजया सविजया स्यादजिता चापराजिता लक्ष्म्याम् ।

ज्येष्ठायां परमेशा ततः क्रमात् सर्वलोकहृदयाद्याः ॥ ५१ ॥

हल्लेखा गगना रक्ता गिरिजायां करालिका ।

महोच्छुष्मा च ता एव भद्रकाल्यां च कीर्तिताः ॥ ५२ ॥

ब्रह्मादिकाल्यन्तदेवतासु पञ्चमन्त्रान् क्रमात् पठति मोदप्रमोदेति ।

राजपदयुगधिराज इति । राजाधिराजः । ज्येष्ठायां परमेशायां अन्ते सर्वलोकहृदयाद्याः तासु रत्नन्यासे लिखिताः ।

ब्रह्मतपनादिषु कलातत्त्वभुवनवर्णपदमन्त्राः ।

गुर्वीरितया रीत्या प्रायो ज्ञेयाः षडध्वानः ॥ ५३ ॥

षडध्वन आह ब्रह्मतपनादिष्विति । गुर्वीरितया तन्त्रसमुच्चयोक्तया रीत्या कलातत्त्वभुवनवर्णपदमन्त्राः प्रायः षडध्वानो ज्ञेयाः ।

हौमादिबीजयोगिन्यः शान्त्यतीतादिकाः कलाः ।

पञ्च कादिषु विन्यस्येत् कलाध्वा सकलेष्वयम् ॥ ५४ ॥

हौमादिबीजैः सह शान्त्यतीताद्याः पञ्च कलाः कादिषु विन्यस्येत् । अयं कलाध्वा ।

स्वपञ्चमूर्तियोगिन्यो ब्रह्मादिष्वन्ततः क्रमात् ।

हौमादीनि निजैर्बीजैः कखाद्यैर्मिलितानि वा ॥ ५५ ॥

ब्रह्मादिषु शान्त्यतीतादीनामन्ततः क्रमात् स्वपञ्चमूर्तियोगिन्यः हौमादीनि बीजानि निजैर्बीजैः कलाद्यैः पञ्चवर्णैर्युक्तानि वा स्युः । ‘ओं हौं ओं शान्त्यतीतकलात्मने मोदाय नमः’ इत्याद्या मन्त्रा इत्यर्थः ।

जीवप्राणादीनि तत्त्वानि सर्वे-

ष्वादित्ये शैवानि वा वाङ्मृडान्योः ।

काल्यादिष्वप्यासु वा शक्तिमाये

विद्या पश्चात् पुंस्कृत्यादिशेषम् ॥ ५६ ॥

सर्वेषु जीवप्राणादीनि पञ्चविंशतितत्त्वानि आदित्ये शैवानि षड्विंशतितत्त्वानि वाङ्मृडान्योः काल्यादिष्वपि षड्विंशद् वा । आसु सरस्वतीगौरीकाळीषु शक्तिमाये विद्या च पश्चात् पुंस्कृत्यादिशेषश्चेत्यष्टाविंशतिस्तत्त्वानि वा ।

**जीवादिष्विह मादीनि हृत्क्षादीनि शिवादिषु ।
बीजान्यै कामसौस्पर्शाः शक्त्यादिषु यथाक्रमम् ॥ ५७ ॥**

जीवादिषु पञ्चविंशतितत्त्वेषु मादीनि मभादिकान्तानि बीजानि । शिवादिषु षट्त्रिंशत्तत्त्वेषु हृत्क्षादीनि हृत् प्रासादः । पुनः क्षादिकान्तानि । शक्त्यादिष्वष्टाविंशतितत्त्वेषु ऐं कामसौस्पर्शा ऐं क्लीं सौः मादिकान्ताः स्पर्शाश्च बीजानि ।

**न्यस्येद् हृत्पुण्डरीकादि तत्त्वान्तेषु चतुष्टयम् ।
पञ्चतत्त्वान्यपि लिपितत्त्वानुन्याससम्भवे ॥ ५८ ॥**

तत्त्वान्तेषु हृत्पुण्डरीकादि चतुष्टयं पञ्चतत्त्वान्यपि न्यस्येत् । लिपितत्त्वानुन्याससम्भवेऽपि लिपितत्वमन्त्रन्याससम्भवेऽप्येवं तत्त्वानि न्यसेत् ।

**कृष्णे हराविव निसुम्भजितीव लक्ष्म्यां
तत्त्वानि मन्मथजितीव परेषु पञ्च ।
क्षेत्रज्ञखादिपदमेव षड्वर्ण-
संयोजितं शतधृताविति षड् तु तस्मिन् ॥ ५९ ॥**

पञ्चतत्त्वान्याह – कृष्ण इति । कृष्णे हराविव विष्णाविव पञ्चतत्त्वानि । लक्ष्म्यां निसुम्भजितीव मन्मथजितीव शतधृतौ ब्रह्मणि षड्वर्णः वर्णकलासंयोजितं षडक्षरमन्त्रस्य षड्भिरक्षरैर्योजितं क्षेत्रज्ञखादिपदमेव क्षेत्रज्ञपदमाकाशादिपदानि च इति तस्मिन् षट् तत्त्वानि ।

**स्वबीजान्यसमैरज्भिः श्रीदार्काग्यादिवाक्षु तु ।
बीजानि पञ्चतत्त्वानां वा ग्राह्याणि बुधैरिह ॥ ६० ॥**

श्रीदार्काग्यादिवाक्षु वैश्रवणे सूर्ये ज्येष्ठाकाल्यादिषु सरस्वत्यां च पञ्चतत्त्वानामसमैरज्भिः सहितानि स्वस्वबीजानि बुधैर्ग्राह्याणि वा ।

दिवाकरादिषु त्रीणि ब्रह्मादिषु चतुर्दश ।
भुवनानि गुरुदिष्टो न्यासोऽयं भुवनाह्वयः ॥ ६१ ॥

दिवाकरादिषु शिवपक्षीयेषु त्रीणि भुवनानि ब्रह्मादिषु विष्णुपक्षीयेषु
चतुर्दशभुवनानि । अयं भुवनाध्वन्यासो गुरुदिष्टस्तन्त्रसमुच्चयोक्त एव ।

न्यस्येत् काननवृत्तादौ केवलामेव मातृकाम् ।
वर्णाध्वऽयं समुदिष्टो विरिञ्चमिहिरादिषु ॥ ६२ ॥

विरिञ्चमिहिरादिषु सर्वेषु काननवृत्तादौ स्थाने यथोक्तप्रकारेण केवलामेव
मातृकां न्यस्येत् । अयं वर्णाध्वा समुदिष्टः ।

के फालदेशे चिवुकण्ठनाभावूरुद्वये जानुपदद्वये च ।
क्रमात्र्यसेत् स्वस्वजिनार्णजानि पदानि विद्वानुदितः पदाध्वा ॥
६३ ॥

गायत्र्या मुखमध्याङ्घ्रिष्वङ्घ्रीन् मूर्तीस्तु कादिषु ।
न्यस्येन्मूलाक्षराङ्गदीन्येषोऽध्वा मन्त्रसंज्ञितः ॥ ६४ ॥

कास्यहृदन्धुपदेष्विह पञ्च सदृङ्नाभिजानुषु त्वष्ट ।
सभ्रूमध्यगलेषु च दशमूर्तीरिति षडध्वक्लृप्तिरियम् ॥ ६५ ॥

सर्वेषु पदाध्वनि स्वस्वगायत्र्याः अष्टौ पदानि मूर्धफलादिषु न्यसेदिति ।
मन्त्राध्वनि मुखमध्याङ्घ्रिषु गायत्र्यङ्घ्रीन् कादिषु मूलाक्षराङ्गदीनि च न्यसेत् ।
एष मन्त्राध्वा । मूर्तिन्यासे पञ्च मूर्तीः कास्यहृदन्धुपदेषु अष्टौ मूर्तीः
सदृङ्नाभिजानुषु दश मूर्तीः सभ्रूमध्यगलेषु च न्यसेत् । इयं षडध्वक्लृप्तिः ।

गुर्वादिवन्दनकरास्त्रविशुद्धिताल-
त्रय्यादिकृद् ध्रुवयतासुरुदाहितात्मा ।

लीनक्षमादिकृतशोषणपूर्विकानी-

तात्मा क्षमाद्युदयवृद्धिविभेदकृच्च ॥ ६६ ॥

न्यस्येल्लिपीः कृतमनूदयतत्समीरा-
यामासनन्यसनमूर्त्यभिवाहनोऽथ ।
दोन्यासदेहलिपितत्त्वनिजाणुवर्णा-

दिन्यासकृद् धिषणयार्च्यं जपादि कुर्यात् ॥ ६७ ॥

इति मन्त्रोद्धारं षडध्वन्यासकृत्पिं चोक्त्वा पूजाङ्गतया स्वस्य मन्त्रदेवतायाः सकलीकरणं संक्षिपति गुर्वादीति । गुर्वादिवन्दनकरास्त्रविशुद्धितालत्रय्यादिकृद्भूत्वा गुर्वादिवन्दनं करयोरस्त्रेण विशुद्धिं तालत्रयादिकं च कृत्वेत्यर्थः । ध्रुवयतासुः प्रणवप्राणायामं च कृत्वोदाहितात्मा जीवात्मानमूर्ध्वतः परमात्मनि योजयित्वा लीनक्षमादिकृतशोषणपूर्वकानीतात्मा तत्त्वसंहारं शोषणादिकं जीवानुप्रवेशं च कृत्वा क्षमाद्युदयवृद्धिविभेदकृच्च भूत्वा क्षमादीनां तत्त्वानामुदयं संवत्सर-परिपाकवृद्धिमण्डभेदं च कृत्वा लिपिप्राणायामानन्तरं लिपीन्यस्येत् । पुनः कृतमनूदयतत्समीरायामासनन्यसनः मूर्त्यभिवाहनो भूत्वा मन्त्रोदयं मन्त्रप्राणायामं पीठन्यसनमूर्त्यावाहनं च कृत्वा दोन्यासदेहलिपितत्त्वनिजाणुवर्णादिन्यासकृत् करन्यासकृत् लिपितत्त्वानि निजमन्त्राक्षरन्यासादिकं षडध्वन्यासादिकं वा कृत्वा धिषणया आर्च्यं मानसपूजां कृत्वा जपादि कुर्यात् ।

व्यापय्य मूलेन तलादि बाह्वो-

स्तदक्षराण्यङ्गुलिषु स्वक्लृप्त्या ।

द्व्यङ्गुष्ठपूर्वासु तदङ्गकानि

न्यसेत् करन्यासदिगीरितैवम् ॥ ६८ ॥

तत्र करन्यासं विवृणोति - व्यापय्येति । बाह्वोस्तलादि तलपृष्ठपार्श्वेषु मूलेन व्यापय्य मूलाक्षराणि स्वक्लृप्त्याङ्गुलीषु न्यसेत् । द्व्यङ्गुष्ठपूर्वासु तत्तदङ्गकानि च न्यसेदिति करन्यासा ईरिताः ।

तत्त्वन्यासे कृते कुर्याद् यथाकामं समाहितः ।

षडध्वन्यासविस्तारं मन्त्रन्यासं ततः परम् ॥ ६९ ॥

देहन्यासे नियममाह – तत्त्वन्यासे इति । लिपितत्त्वन्यासे कृते सति यथाक्रमं षडध्वन्यासविस्तारं ततो मन्त्रन्यासं च समाहितमनाः कुर्यात् ।

शङ्खपूरणमाधाय गुरुदीरितरीतितः ।

तथात्मारोधनं पश्चादिज्यामारभतां विभोः ॥ ७० ॥

तन्त्रसमुच्चयोक्तविधिना शङ्खपूरणमात्मारोधनं च कृत्वा देवस्य पूजामारभतामित्याह, शङ्खपूरणमिति ।

गुरुगणपतिपूजापूर्वमाधारशक्त्या-

द्युपरि यजतु धर्माधर्मसत्त्वादिपूर्वम् ।

द्रुहिणतरणिकृष्णश्रीषु सूर्यादि चात्मा-

दि च निजनवशक्तीस्तत्समष्टिं च मन्त्री ॥ ७१ ॥

पीठपूजामाह, गुर्विति । मन्त्रीति । तन्त्रसमुच्चयोक्तपूजामन्त्रज्ञ इत्यर्थः । द्रुहिणतरणिकृष्णश्रीषु गुरुगणपतिपूजाया अनन्तरमाधारशक्त्यदीनामुपरि धर्माधर्मसत्त्वादिपूर्वकं धर्मादिकमधर्मादिकं सत्त्वादिकं च पुनः सूर्यमण्डलादि पुनरात्मादि च ततो निजनिजनवशक्तीश्च तत्समष्टिं च यजतु ।

प्राङ्मण्डलेभ्यो नव शक्तयोऽन्ये-

षूर्ध्व गुणाः शक्ति एव काळ्याम् ।

प्राक्छक्तितोऽस्यां नवयोनिचक्र-

मूर्ध्व समष्टेर्नव पीठयोगः ॥ ७२ ॥

पृथिव्यूर्ध्वं तु विद्याब्धिं रत्नद्वीपं सुमङ्गलम् ।

मणिमण्डपमप्यर्हेत् काल्यां कल्पद्रुमं पुनः ॥

वाण्यादिष्वपि विद्याब्ध्यादियोगः कैश्चिदिष्यते ॥ ७३ ॥

अन्येषु सूर्यादिमण्डलेभ्यः प्राक् नव शक्तयः स्युः । कास्यां नवशक्तिः ऊर्ध्वमेव सत्त्वादिगुणाः मण्डलत्रयादिकं च, अस्यां काळ्यां शक्तिः प्राङ्मनवयोनिचक्रं समष्टेरूर्ध्वं नवपीठयोगः नवानां पीठानां योगश्च स्यात् तत्समष्टिश्च । मन्त्रीति, पीठपूजायां केचन विशेषाः सूचिताः । यथा भद्रपदेः

“स्वगुरुं वामतोऽभ्यर्च्य दक्षिणे गणनायकम् ।

बह्वौ कात्यायनीमीशे क्षेत्रपालमथार्चयेत् ॥

आधारशक्तिं विद्याब्धिं रत्नद्वीपं सुमङ्गलम् ।

मणिमण्डपसंयुक्तं कल्पद्रुममनन्तरम् ॥

पश्चाद् यजेत धर्मादीन्नञ्पूर्वान् विदिशासु च ।

दिशासु मध्येऽनन्तं च तन्मध्ये पङ्कजं यजेत्” ॥

इत्यादि ।

विरक्तिः शान्तिरुत्प्रेक्षा संस्मृतिश्च महाद्युतिः ।

संस्मृतिर्विरतिः सिद्धिरन्त्या ब्रह्मण्यनुग्रहा ॥ ७४ ॥

प्रभूतां विमलां सारां समाराध्यां यजेद् रवौ ।

परमादिसुखां पीठक्लृप्तेः प्राक् कोणमध्यगाः ॥ ७५ ॥

ब्रह्मादीनां नवशक्तीः क्रमेणाह – विरक्तिरित्यादि । रवौ पीठक्लृप्तेः धर्मादेः प्राक् प्रभूताद्याः पञ्चशक्तीः कोणमध्यगाश्च यजेत् । एतत् सामान्यपीठदधिकम-वगन्तव्यम् ।

दीप्ता सूक्ष्मा जया भद्रा विभूतिर्विमला रवौ ।

अमोघा विद्युता चेति नवमी सर्वसिद्धिदा ॥ ७६ ॥

लक्ष्मीः शब्दनिधिः सर्वकामदा प्रीतिवर्धनी ।

यशस्करी शान्तिदा श्रीदे पुष्टिस्तुष्टिरिष्टदा ॥ ७७ ॥

पुनः स्वकाले दीप्ताद्या नव शक्तयः स्युः । श्रीदे लक्ष्म्याद्यः ।

विमलोत्कर्षिणी ज्ञाना क्रिया योगा च पञ्चमी ।
देवकीनन्दने प्रह्वी सत्येशानुग्रहा क्रमात् ॥ ७८ ॥

कृष्णे विमलाद्याः ।

मेधा प्रज्ञा प्रभा विद्या धीर्धृतिस्मृतिबुद्धयः ।
विश्वेश्वरी सरस्वत्यां समुक्ता नव शक्तयः ॥ ७९ ॥

सरस्वत्यां मेधाद्याः ।

विभूतिरुन्नतिः कान्तिर्हृष्टिः कीर्तिश्च सन्नतिः ।
जुष्टिरुकृष्टिर्ऋद्धिश्च क्षीरोददुहितर्यपि ॥ ८० ॥

क्षीरोददुहितरि श्रियि विभूत्याद्याः ।

जया च विजयोमायामजिता चापराजिता ।
नित्या विलासिनी दोग्ध्री ततोऽघोरा च मङ्गला ॥ ८१ ॥

उमायां जयाद्याः ।

कृष्णा विघ्ना मूकाऽथ जम्भनी स्तम्भनी महामन्दा ।
अथ मलिनी भूतिघ्नी ज्येष्ठायां दुर्मुखी नवमी ॥ ८२ ॥

ज्येष्ठायां कृष्णाद्याः ।

“स्वगुरून् वामतेऽभ्यर्च्य दक्षिणे गणनायकम् ।
वह्नौ कात्यायनीमीशे क्षेत्रपालमथार्चयेत् ॥

आधारशक्तिं विद्याब्धिं रत्नद्वीपं सुमङ्गलम् ।

मणिमण्डपमप्यर्हेत् कल्पद्रुममनन्तरम् ॥

Shripuram Publications

www.shripuram.org

धर्मादीनप्यधर्मादीन् विदिशासुदिशासु च ।

मध्येऽनन्तं च तन्मध्ये षड्कजं प्रयजेदिति ॥”

इच्छा ज्ञाना क्रिया काळ्यां कामिनी कामदायिनी ।
रती रतिप्रियाऽनन्ता नवमी च मनोन्मनी ॥ ८३ ॥

काळ्यामिच्छाद्याः ।

प्रागादिदिक्षु मध्ये च सर्वेषु नव शक्तयः ।
दिग्वदिक्षु च मध्ये च संपूज्या दारुकद्विषि ॥ ८४ ॥

तत्र सर्वत्र प्रागादिदिक्षु मध्ये च क्रमान्नव शक्तयः स्युः । दारुकद्विषि
काळ्यां दिग्वदिक्षु मध्ये च संपूज्याः ।

शैव्यो वा वीरजननीषूमायां क्षेत्रपेऽपि च ।
वीरादिषु तु गौर्या वा तीव्राद्यास्तु गणेश्वरे ॥ ८५ ॥

वीरजननीषूमायां क्षेत्रपेऽपि शैव्यो वा नव शक्तयः । वीरादिषु तु गौर्या
गौर्यामुक्ता वा; गणेश्वरे तीव्राद्या एव ।

नतिं सर्वात्मसंयोगयोगपद्मेति चोच्चरन् ।
पीठात्मने नम इति के ध्रुवादिः समष्ट्यणुः ॥ ८६ ॥

अथ ब्रह्मादिषु समष्टिमन्त्रान् क्रमेणाहः – नतिमित्यादि । कृष्णश्रियोर्ब्राह्मः
समष्टिमन्त्रः । अथेति विकल्पार्थः वैष्णवो वेत्यर्थः ।

दिवाकरे चतुर्थ्यन्तं ब्रह्मविष्णुशिवात्मकम् ।
सौरं चोक्त्वा वदेद् भूयो योगपीठात्मने नमः ॥ ८७ ॥

गौर्या यदा शैव्यो नवशक्तयो गृह्यन्ते, तदा शैव एव समष्टिमन्त्रः ।

ओं सर्वशक्तिकमलासनाय नम इत्ययम् ।
मन्त्रो वैश्रवणे कृष्णश्रियोर्ब्राह्मोऽथ वैष्णवः ॥ ८८ ॥

ऐवर्णाब्जासनायेति सरस्वत्यां नमोऽन्वितम् ।
 शैवो गौर्या यदा शैव्यो गृह्यन्ते नव शक्तयः ॥ ८९ ॥
 कुबेरोक्तो जयाद्यश्चेदग्रजायामपि त्वयम् ।
 प्रेतासनाय नम इत्ययं काल्यां यथागमम् ॥ ९० ॥

अग्रजायां अजया शक्त्या उपलक्षित आद्यः प्रणवः प्रणवानन्तरं भुवनेश्वर्या
 वियोज्यते चेत् कुबेरोक्त एव समष्टिमन्त्र इत्यर्थः । काळ्यां यथागममिति ।
 “ओं सर्वशक्तिमयाय ब्रह्मविष्णुशिवात्मकाय प्रेतासनाय नमः” इति समष्टिमन्त्र
 इत्यर्थः ।

कारञ्जरकोल्हारकचोहारौड्याणमालेयम् ।
 सकुलान्धकजालन्धरदेवीकोट्टं च पूर्णगिरिम् ॥ ९१ ॥
 दिग्विदिक्ष्वष्ट पीठानि भैरव्यामन्तरन्तिमम् ।
 तस्मिन् पीठे स्वयं देवीं परितोऽष्टसु मातरः ॥ ९२ ॥

भैरव्यां दिग्विदिक्षु कारञ्जराद्यष्टपीठानि । पुनरन्तरन्तिमं पूर्णगिरिपीठं
 तस्मिन् पीठे स्वयं देवी स्यात् । परितोऽष्टसु पीठेषु मातरः स्युः ।

कुलपद्मासनायेति नत्यन्तो मातृषु स्मृतः ।
 क्षेत्रपालेष्ययं प्रायः पीठतमन्त्रा इतीरिताः ॥ ९३ ॥
 मातृषु क्षेत्रपालेऽपि नत्यन्तः कुलपद्मासनायेति समष्टिमन्त्रः स्मृतः ।
 इति प्रायः पीठमन्त्रा ईरिताः ।

जलगन्धादिभिः पीठमिष्ट्वाऽर्धं प्रार्थ्य शक्तये ।
 तारोपचारमूलोक्त्याऽऽवाह्य मुद्राश्च दर्शयेत् ॥ ९४ ॥

क्रियारीतिमाह – जलगन्धादिभिरिति । इति जलगन्धादिभिः पीठमिष्ट्वा पीठशक्तयेऽर्घ्यं प्रार्प्य तारेपचारमूलोक्त्या सह तां तां मूर्तिमावाह्य मुद्राश्च दर्शयेत् ।

तारादिव्याहृतीर्व्यस्ताः समस्ताश्च पृथग्वदन्^१ ।

ज्येष्ठीमावाहयामीति ज्येष्ठायां योजयेत् बुधः ॥ ९५ ॥

ज्येष्ठायामावाहने तारादि यथा भवति तथा व्यस्ताः समस्ताश्च व्याहृतीः पृथग्वदन् ज्येष्ठीमावाहयामीति योजयेत् । बुध इति ‘ओं भूः ज्येष्ठीमोमावाहयामि’ इति मन्त्रज्ञ इत्यर्थः ।

लिपित्तत्त्वाणुविन्यासैः सकलीकृत्य तं प्रभुम् ।

षडध्वादियुतैर्वाऽपि पुनस्तं चिन्तयेत् सुधीः ॥ ९६ ॥

पुनः सकलीकृत्य ध्यायेदित्याह – लिपीति ।

जटामकुटमण्डितो जयति दण्डकुण्डीस्रुव-

स्रुचं च करपङ्कजैररुणपङ्कजाभो वहन् ।

द्विलोचनचतुर्मुखोऽरुणसरोजबद्धासनो

लसत्सकलभूषणः सकलदिव्यवन्द्यो विधिः ॥ ९७ ॥

अरुणसरोरुहसंस्थस्त्रिदृगारुणोऽरुणसरोजयुगलधरः ।

कलिताभयवरदो^३ द्युतिबिम्बोऽमितभूषणोऽवतु न इनः ॥

९८ ॥

नानारत्नलसिद्धिचित्रमकुटो दोभ्यां गदाम्भोरुहौ

विभ्राणोऽद्भुतकुण्डलोर्मिवलयग्रैवेयकाद्युज्ज्वलः ।

किञ्चिद्ध्रस्वभुजाङ्घ्रियुग् धृतदुकूलाग्रयोऽधिराजोचिते

१. ‘वदेत्’ च. २. ‘लोक’ घ. ३. ‘वरदधरो द्युति’ ड. ४. ‘अधिराजार्चिते’

पीठे वैश्रवणः स्थितो जयति पीनात्माऽऽवृतः स्वानुगैः ॥

९९॥

कृष्णो नः शिखिपि^१ञ्छसंयतकचो बालाकृतिः कर्णयो-
स्तन्मुद्रामकरोज्ज्वलो लकुटकं वक्रं वहन् दक्षिणे ।
दोर्वामं सदरं कटौ विनिदधल्लम्बाग्रमर्धोस्कं
बिभ्रद्दीप्तविभूषणः सुलळितो रक्षेत् स्थितो गोव्रजे ॥ १०० ॥

हंसारूढा दरहसितहारेन्दुकुन्दावदाता
वाणी मन्दस्मितयुतमुखी मौलिबद्धेन्दुरेखा ।
विद्यावीणामृतमयघटाक्षस्रगादीप्तहस्ता
शुभ्राब्जस्था भवदभिमतप्राप्तये भारती स्यात् ॥ १०१ ॥

भूयाद् भूयो द्विपद्माभयवरदकरा तप्तकर्तास्वराभा
रत्नौघाबद्धमौलिर्विमलतरदुकूलार्तावालेपना^२भ्याम् ।
नानाकल्पाभिरामा स्मितमधुरमुखी सर्वगीर्वाणवन्द्या
पद्माक्षी पद्मनाभोरसि कृतवसतिः पद्मगा श्रीः श्रिये वः^३ ॥

१०२॥

उद्यद्भास्वत्समाभां विजितनवजपामिन्दुखण्डावनद्ध-
द्योतन्मौलिं त्रिनेत्रां विविधमणिलसत्कुण्डलां पद्मगां च ।
हारग्रैवेयकाञ्चीगुणमणिवलयाद्यैर्विचित्राम्बराढ्या-
मम्बां पाशाङ्कुशेष्टाभयकरकमलामम्बिकां तां नमामि ॥

१०३॥

भुजगयमितकेशा पाटलीमालयाऽऽढ्या

१. 'संयुत' घ पाठः । २. 'द्या' ख. घ. च. छ. ३. 'श्रीर्भवेन्नः' घ.
४. 'नः' ख. ग. च. छ.

कुमुदकुसुमचूडा कुण्टलोद्दीप्तकर्णा ।
नवजलधरवर्णाऽऽजङ्घवस्त्रा कराभ्या-
मभयकटिनिधानोल्लासिनी काळ^१कर्णी ॥ १०४ ॥

अञ्जनाचलनिभा त्रिलोचना
सेन्दुखण्डविलसत्कपर्दिका ।
रक्तपट्टपरिधायिनी चतु-
श्चारुद्रंष्ट्रपरिशोभितानना ॥ १०५ ॥

हारनूपुरमहार्हकुण्डला-
द्युज्ज्वला घुसृणरञ्जितस्तना ।
प्रेतरूढगुण^२सत्कपालिनी
खड्गचर्म^३धृदिहास्तु भैरवी ॥ १०६ ॥

मृगटङ्कवराभीतिकरो वीरास्त्रिलोचनः ।
नागोपवीताभरणः श्वेतचर्माम्बरो भवेत् ॥ १०७ ॥
गजास्यमेकदन्तं च त्रिनेत्रं नागभूषणम् ।
कनकाभं करासक्तपाशाङ्कुशवरं तथा ॥ १०८ ॥

भक्ष्यं च विभ्रतं देवं ह्रस्वपादकरद्वयम् ।
शुण्डाग्रन्यस्तचषकं महाकायं विचिन्तयेत् ॥ १०९ ॥

दण्डं कमण्डलुं बिभ्रत्यक्षसूत्रमथाङ्कुशम् ।
सुवर्णवर्णा ब्रह्माणी कृष्णाजिनधरा भवेत् ॥ ११० ॥

शूलं परश्वधं^४ क्षुद्रदुन्दुभिं नृकरोटिकाम् ।

१ 'कण्ठी' च. २ 'कलापिनी' ड. ३. 'कृदि' च. पाठः
४. 'क्षुद्रं दु' घ.
Shripuram Publications
www.shripuram.org

बिभ्रतीमभ्रशुभ्राभां स्मरेन्माहेश्वरीमपि ॥ १११ ॥

अङ्कुशं दण्डखट्वाङ्गपाशांश्च दधतीं भुजैः ।

ध्यायेत् सिन्दूरसङ्काशां कौमारीं शक्तिमालिकाम् ॥ ११२ ॥

^१चक्रं घण्टापताकाख्यशङ्खराजच्चतुर्भुजाम् ।

^२कलायश्यामलां ध्यायेद् वैष्णवीं पीतवाससम् ॥ ११३ ॥

मुसलासिलसद्घण्डाहलोद्यत्करपङ्कजाम् ।

गदावरदसंयुक्तां वाराहीं नीरदप्रभाम् ॥ ११४ ॥

अङ्कुशं तोमरं वज्रं चक्रं च दधतीं शुभाम् ।

इन्द्रोपलाभामिन्द्राणीं स्मरेदुज्ज्वलभूषणाम् ॥ ११५ ॥

शूलासिनृशिरोराजत्कपालविलसद्भुजाम् ।

मुण्डस्रङ्मण्डितां चण्डां चामुण्डामपि चिन्तयेत् ॥ ११६ ॥

पद्मस्था वीरभद्राद्या ध्यातव्या नव धीमता ।

प्रकारान्तमेतेषां मृग्यं तन्त्रान्तरेष्वपि ॥ ११७ ॥

कपालं च त्रिशूलं च पाशं ^५दमरुकं दधत् ।

क्षेत्रपोऽञ्जनसङ्काशो ज्वलितोर्ध्वशिरोरुहः ॥ ११८ ॥

^६स्पष्टदंष्ट्रो महाकायो रक्ताकल्पो दिगम्बरः ।

सौवर्णकिङ्किणीदीप्तो ^७हेमपीठाम्बुजे स्थितः ॥ ११९ ॥

एवं ध्यात्वाऽर्चितं पीठमासनं विनिवेदयेत् ।

साञ्जलिः स्वागतं ब्रूयात् प्रदद्याच्चोपचारकान् ॥ १२० ॥

१ 'चक्रं घण्टा' घ. २ 'कालाय' ड.च. ३. 'चण्डी' ख.ग.घ.ड.च.छ.

४. 'चामुण्डी' घ. ५. 'दमरुकं' च. ६. 'स्वेष्ट' च. ७. 'हैम' घ.

Shripuram Publications

८. 'जीस्थतः' छ. ९. 'हार' घ. पाठः

ब्रह्मादीनां ध्यानं पृथक् पृथगाह – जटामकुटेति । ध्यानश्लोकानामर्थं ग्रन्थगौरवभयाद् वयं न ब्रूमः ।

दद्यादिहार्घ्यादि विरिञ्चलक्ष्म्योः

शेषेषु पाद्याद्युपचार^१जातम् ।

कृष्णाग्रजावाक्षु तथाऽन्यथा वा

ततः प्रकुर्वीत च विग्रहेज्याम् ॥ १२१ ॥

क्रियाशेषमाह – एवमिति । एवमुक्तप्रकारेण ध्यात्वा प्रागर्चितं पीठमासनत्वेन विनिवेदयेत् । पुनः साज्जलिः स्वागतमिति ब्रूयात् । उपचारकान् प्रदद्याच्च ।

तारोपचारमूलाद्या न्यस्तमन्त्रा यथाक्रमम् ।

भूषणायुधपर्यन्ता मनवो विग्रहार्चने ॥ १२२ ॥

इह विरिञ्चलक्ष्म्योरुपचारजातमर्घ्यादि दद्यात् । शेषेषु पाद्यादि कृष्णाग्रजावाक्षु तथा वान्यथा अर्घ्यादि वा दद्यात् । ततो विग्रहेज्यां देवस्य विग्रहगतां पूजां प्रकुर्वीत ।

परिवारप्रसरणं स्नानारम्भे विधीयते ।

स्नानाद्यप्यङ्गमूर्तिभ्यः सर्वे पूज्या जलादिभिः ॥ १२३ ॥

परिवारप्रसरणं स्नानारम्भे स्नानात् प्राक् कुर्यात् । अङ्गमूर्तिभ्यः अङ्गेभ्यो मूर्तिभ्यश्च स्नानाद्यपि दद्यात् । पुनः सर्वे परिवारा जलादिभिः पूज्याः ।

स्यादङ्गमूर्तिलोके शास्त्राण्यावरणमखिलदेवेषु ।

काळ्यां तु मूर्त्यनन्तरमङ्गान्येवं क्रमः प्रोक्तः ॥ १२४ ॥

अखिलदेवेषु अङ्गमूर्तिलोकेशास्त्राणि स्वाङ्गानि स्वमूर्तयः इन्द्राद्या बज्राद्या आवरणं स्यात् । काळ्यां तु मूर्त्यनन्तरमेवाङ्गानि । एवं सर्वत्र क्रमः प्रोक्तः ।

प्रागादिदिक्षु हृदयाद्यनलादिकोणे-
 ष्वस्त्रं पुरोऽक्षि च पितामहकृष्णमासु ।
 अग्नीशनैऋतमरुत्सु हृदादि शेषे-
 ष्वग्रेऽक्षि पूजयतु दिक्षु ततः स्वमन्त्रम् ॥ १२५ ॥

तत्राङ्गपरिवारे दिग्भागमाह – प्रागादीति । पितामहकृष्णमासु प्रागादिदिक्षु हृदयादिचतुष्कं अनलादिकोणेष्वस्त्रं पुरोभागेऽक्षि च पूजयतु । शेषेषु अग्नीशनैऋतमरुत्सु हृदयादिचतुष्कम्; अग्रे अक्षि, ततो दिक्षु स्वमन्त्रं च पूजयतु ।

वासुदेवः सङ्कर्षणः प्रद्युम्नश्चानिरुद्धकः ।
 दिक्षु कोणेषु शान्तिः श्रीः सरस्वत्यप्यजे रतिः ॥ १२६ ॥

मूर्तिपरिवारान् क्रमेणाह – वासुदेव इति । अजे दिक्षु वासुदेवादयः कोणेषु शान्त्यादयः ।

प्रागादिषु ग्रहाः सूर्ये स्युः सोमाङ्गारकादयः ।
 सौम्या वा दिक्षु चत्वारो विदिक्षूग्रा यथाक्रमम् ॥ १२७ ॥

सूर्ये सोमाङ्गारकबुधगुरुशुक्रमन्दराहुकेतवो दिक्षु स्युः । पूर्वादिचतुर्दिक्षु सोमबुधगुरुशुक्राः सौम्याः, विदिक्षु कुजमन्दराहुकेतव उग्रा इति वा क्रमः ।

भद्रौ च मणिपूर्णादिकौ ततश्चेलिमालिचिबिकुण्डलिनौ ।
 दिक्षु विदिक्षु नरेन्द्रचरेन्द्रहयग्रीवकधृतराष्ट्रा धनदे ॥ १२८ ॥

धनदे दिक्षु मणिपूर्णादिकौ भद्रौ माणिभद्रः पूर्णभद्रश्च चेलिमाली चिबिकुण्डली च । विदिक्षु नरेन्द्रादयश्चत्वारः ।

१. 'नैऋति' च. २. 'स्वमन्त्रम्' घ. ड. च. छ. ३. 'वरेन्द्र' ख.
 Shripuram Publications
 'हयग्रीवक' ग. ४. 'ग्रीव' ड.

स्युर्वासुदेवबलभद्रौ प्रद्युम्नोऽनिरुद्ध आशासु हरौ ।
व्याशासु रुक्मिणी स्युरथ सत्यभामा च लक्षणा जाम्बवती ॥

१२९ ॥

योगा सत्याऽथ विमला ज्ञाना बुद्धिः स्मृतिः क्रमात् ।
मेधा प्रज्ञां च भारत्यां प्रागाद्या अष्ट शक्तयः ॥ १३० ॥

हरौ कृष्णे आशासु वासुदेवादयः, व्याशासु विदिक्षु रुक्मिण्यादयः भारत्यां
योगाद्याः प्रागाद्या अष्टशक्तयः ।

रमायां वासुदेवाद्या दिक्षु कोणेषु ^१वारणाः ।

दमकः ^२शमकश्चैव ^३गुग्गुलुश्च कुरण्डकः ॥ २३१ ॥

रमायां दिक्षु वासुदेवाद्याः कोणेषु दमकाद्या वारणा गजाः स्युः ।

अनङ्गरूपा मदनाऽनङ्गपूर्वा तथाऽऽतुरा ।

तथा मदनवेगा च ततो भुवनपालिका ॥ १३२ ॥

स्यात् सर्वाशिशिराऽनङ्गवेदनाऽनङ्गमेखला ।

द्वृत्यः प्रागादिदिक्षु स्युरुमायां मातरोऽथवा ॥ २३३ ॥

उमायां प्रागादिदिक्षु अनङ्गरूपाद्या मातरो वा स्युः ।

ज्येष्ठायां शक्तयः पञ्च चतुर्दिक्षूपरीश्वरे ।

^४वशिनीमपि कामेशीं मोदिनीं विमलां क्रमात् ॥ १३४ ॥

अरुणां च महायक्षीं तथा सर्वेश्वरीमपि ।

^५कौलिनीमर्चयेत् काल्यामादिवर्गैः सहादितः ॥ २३५ ॥

१. 'वारुणाः' घ. २. 'शलक' ग.च.छ. 'शलल' घ. ३. 'गुल्गुलु' ग.ङ.
पाठः । ४. 'वाशिनीमपि' च. ५. 'कालिनी' ग.च.छ. Shripuram Publications
Shripuram.org

ज्येष्ठायां सर्वलोकाद्याः पञ्च शक्तयः चतुर्दिक्षु; उपरिगताः ईश्वरे ईशाने च । काळ्यां वशिण्याद्या अष्टशक्तयः आदिवर्गैः स्वराद्यष्टवर्गैः सहादिता-
ऽङ्गावरणात् पूर्वमर्चयेत् ।

ब्रह्माण्याद्या वीरभद्रस्य दिक्षु ब्रह्माण्याः स्युर्वीरभद्रोऽथ सप्त ।
माहेश्याद्याश्चैवमन्येषु षट्सु ग्राह्यास्त्वष्टौ स्वेतरा मूर्तयश्च^१ ॥
२३६ ॥

वीरभद्रस्याष्टदिक्षु ब्रह्माण्याद्या अष्टौ स्युः; ब्रह्माण्यास्तु वीरभद्र पूर्वम् ।
अथ माहेश्याद्याः सप्त च । अन्येषु षट्स्वेवमेव । स्वेतराः स्वस्मादितरा अष्टौ
मूर्तयो ग्राह्याः स्युः ।

हेतुकास्त्रिपुरान्तश्चाप्याग्निवेताल^२ एव च ।
^३अग्निजिह्वोऽग्निकल्पश्च कराळश्चैकपादकः ।
भीमरूपोऽष्टदिक्ष्वेते क्षेत्रपालेऽष्ट मूर्तयः ॥ २३७ ॥

क्षेत्रपाले हेतुकादयोऽष्टमूर्तयः स्युः ।

सूर्यवाग्भैरवीगौरीष्वस्ति मातृभिरावृतिः ।
तृतीया स्यान्महालक्ष्मीरष्टमी मिहिरेऽरुणः ॥ १३८ ॥

सूर्यवाग् भैरवीगौरीषु मातृभिस्तृतीया आवृतिरस्ति । अस्यामावृतौ
महालक्ष्मीरष्टमी स्यात् ।

मिहिरेऽरुणश्च ।

वलाकी विमला लक्ष्म्यां कमला वनमालिका ।

१. 'स्यु' घ.ग.घ.च.छ. २. 'जिह्वकौ' ग.च.छ. ३. 'कालाक्षोऽथ'
कराळश्चाप्येकपादस्तु सप्तमः । 'भी' च.छ. 'अर्धमिदं' 'घ' पाठे न
दृश्यते । shripuram.org

विभीषिकां मालिका च शाङ्करी वसुमालिका ॥ १३९ ॥

गौर्यामावृतिरन्या वा हल्लेखाद्यास्तु शक्तयः ।

मूर्धन्यैन्द्रयाम्यवरुणसौम्येष्वर्च्याः क्रमादथ ॥ २४० ॥

लक्ष्यां वलाकाद्यावृतिस्तृतीया स्यात् । गौर्या पूर्वोक्तादन्या वा आवृतिः स्यात् । तत्र हल्लेखाद्याः शक्तयो मूर्धादिपञ्चस्थानेषु अर्च्याः । एषा प्रथमावृतिः ।

इष्ट्वाङ्गान्यथ गायत्रीं सावित्रीं च सरस्वतीम् ।

प्राग्रक्षोवायुकोणेषु षट्कोणस्य तदावृतौ ॥ १४१ ॥

ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रोऽग्निवरुणेशाश्रिषु क्रमात् ।

चतुर्थी त्वावृतिरियं मातृभिः स्यादुदीरिता ॥ १४२ ॥

अथाङ्गानि द्वितीयावृतिः स्यात् तेन षट्कोणस्य प्राग्रक्षोवायुकोणेषु गायत्र्याद्यास्तिस्रः तदावृतावेव अग्निवारुणैशाश्रिषु ब्रह्माद्यास्त्रिमूर्तयश्च स्युः । मातृभिश्चतुर्थ्यावृतिश्च स्यात् ।

शङ्खपद्मनिधी श्रीदे क्रमादक्षिणवामयोः ।

मायाग्नी तु तयोर्बीजं वैनतेयोऽग्रतो हरौ ॥ १४३ ॥

श्रीदे मूर्त्यावारणानन्तरं दक्षिणवामयोः शङ्खपुष्पनिधी स्याताम् । तयोस्तु मायाग्नी शक्तिरग्निबीजं च ।

काल्यां तु मातरः स्वस्वभैरवैः सह पीठगाः ।

असिताङ्गो रुरुश्चण्डः क्रोधीशोन्मत्तकौ परः ॥ १४४ ॥

कपाली भीषणश्चैव संहारश्चाष्टभैरवः ।

१. 'ध्याः' ग. । २. 'गायत्री सावित्री च सरस्वती' ख.ग.च.छ. ।

३. 'वारुणैशा' ग.घ.च.छ. । ४. 'रिह' घ.च.छ. पाठः । ५. मूले 'पद्म'

इति पाठः । ६. 'तयोः परः' ख.ग.घ.च.छ. । ७. 'भैरवाः' ख.ग.घ.ङ.च.छ. ।

तेषां ह्रस्वाष्टकं बीजं मातृणामितराष्टकम् ॥ १४५ ॥

काळ्यां तु मातरः स्वस्वभैरवैः सह पीठगाः पूर्वोक्तपीठेषु स्थिताम्
असिताङ्गादयो भैरवाः तेषां ह्रस्वाष्टकं बीजं मातृणामितराष्टकं च बीजं
स्यात् ।

विष्वक्सेनो विधियदुपयो राजराजे च शुभ्र-
स्तेजश्चण्डोऽर्यमणि सुभगा पुष्पधारिण्युत स्यात् ।

गौर्या लक्ष्म्यां धृतिरथ मतिर्वाचि चण्डादिदासी
ज्येष्ठायां दारुकजिति पुनः शेषिका शेषभुक् स्यात् ॥ १४६ ॥

निर्माल्यधारिणमाह विष्वक्सेन इति – विधियदुपयोर्ब्रह्मकृष्णयोर्विष्वक्सेनो
निर्माल्यभुक् स्यात् । राजराजे वैश्रवणे शुभ्रः, अर्यमणि तेजश्चण्डः गौर्या
सुभगा वा पुष्पधारिणी वा लक्ष्म्यां धृतिः, वाचि सरस्वत्यां मतिः ज्येष्ठायां
चण्डदासी, दारुकजिति शेषिका च ।

मातृषु च चण्डसेना क्षेत्रपतौ क्षेत्रचण्डश्च ।

परिवारशेषभुक्ष्विह तन्त्रविदां सन्ति मतभेदाः ॥ १४७ ॥

मातृषु चण्डसेना, क्षेत्रपतौ क्षेत्रचण्डश्च शेषभुक् स्यात् । इह परिवारशेषभुक्षु
तन्त्रविदां मतभेदाः सन्ति ।

विग्रहावरणपूजनान्ततः केवलं तमभिपूज्य किञ्चन ।

पाद्याकाद्यपि समर्प्य तत्पुरः स्वानयेद् बहु निवेद्यमुज्ज्वलम् ॥

१४८ ॥

क्रियाशेषमाह – विग्रहेति । विग्रहावरणपूजान्ते प्रणवेन देवे परिवारान्
योजयित्वा केवलं तं किञ्चनाभिपूज्य पाद्यार्घ्याचमनीयानि समर्प्य तत्पुरोभागे
कदलीफलोपदंशादिभिः उज्ज्वलं बहु निवेद्यं स्थापयेत् ।

निवेद्य गुरुनिर्दिष्टदिशा द्वारं पिधाय च ।
कृत्वा होमं बलिं चापि समाचम्यान्तराविशेत् ॥ १४९

गुरुनिर्दिष्टदिशा तन्त्रसमुच्चयोक्तमार्गेण निवेद्य द्वारं पिधाय पूजाहोमं
बलिं च कृत्वा समाचम्यान्तराविशेत् ।

विसृज्य तन्निवेद्यान्नं दत्त्वा निर्माल्यधारिणे ।
गण्डूषादि समर्प्याथ विधिवत्परिपूजयेत् ॥ १५० ॥

तन्निवेद्यान्नं विसृज्य निर्माल्यधारिणे निवेद्यम्; अथ गण्डूषादि समर्प्य
विधिवत् परिपूजयेत् ।

पुष्पाज्जलिजपादीनि कृत्वा ब्रह्मार्पणं चरेत् ।
प्रसन्नार्घ्यं प्रदायाथ प्रोक्षेत् तीर्थजलैः क्रमात् ॥ १५१ ॥

अथ पुष्पाज्जलिजपादीनि कृत्वा ब्रह्मार्पणं चरेत् । पुनः प्रसन्नार्घ्यं प्रदाय
सर्वेषां प्रोक्षेच्य ।

दत्त्वा^१र्घ्यमवसानीयं लयाङ्गादि वि^१धाय च ।
तालत्रयादिनाऽऽरक्ष्य प्राणायामादिकं चरेत् ॥ १५२ ॥

अवसानीयार्घ्यं दत्त्वा लयाङ्गादीनि विधाय तमारक्ष्य प्राणायामादि चरेत् ।

पृथिव्यू^२र्ध्वं तु विद्याब्धिं रत्नद्वीपं सुमङ्गलम् ।
मणिमण्डपमप्यर्हेत् काल्यां कल्पद्रुमं पुनः ॥ १५३ ॥

वाण्यादिष्वपि विद्या^३ब्ध्यादियोगः कैश्चिदिष्यते ।
सूर्ये प्रसन्नपूजायां केचिदर्घ्यं प्रचक्षते ॥ १५४ ॥

काळ्यां प्राङ् मन्त्रिपदेन सूचितं विशेषं सांप्रतमाह – पृथिव्यू^२र्ध्वमिति ।

वाण्यादिष्वपि कैश्चिद् विद्याब्धियोग इष्यते । सूर्ये प्रसन्नपूजायां केचिदर्घ्यं च कर्तव्यमिति प्रचक्षते ।

इति शेषसमुच्चये तृतीय पटलः

www.shripuram.org